

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم و فناوری های زیستی، گروه زیست شناسی سلولی مولکولی و میکروبیولوژی،
آزمایشگاه میکروبیولوژی

آزمایشگاه باکتری شناسی ۱

1

نمونه گیری از بینی به منظور جداسازی استافیلوکوکسی ساکن در بینی
و کشت نمونه ها بر روی محیط Baird parker agar

- ▶ استافیلوکوکوس آرنئوس یکی از شایع ترین عوامل مؤثر در عفونت های پوستی و سیستمیک می باشد.
- ▶ به طور طبیعی بیش از ۳۰ درصد افراد، ناقل این باکتری در پوست و بینی خویش می باشند.
- ▶ افزایش روز افزون مقاومت دارویی در این باکتری ها و به تبع آن، گسترش عفونت های ناشی از آن، توجه مجامع علمی را معطوف به خود نموده است.

Nose
Methicillin-Resistant
Staphylococcus aureus (MRSA)

Hair Follicles
Impetigo

Stomach
Food-born
poisoning

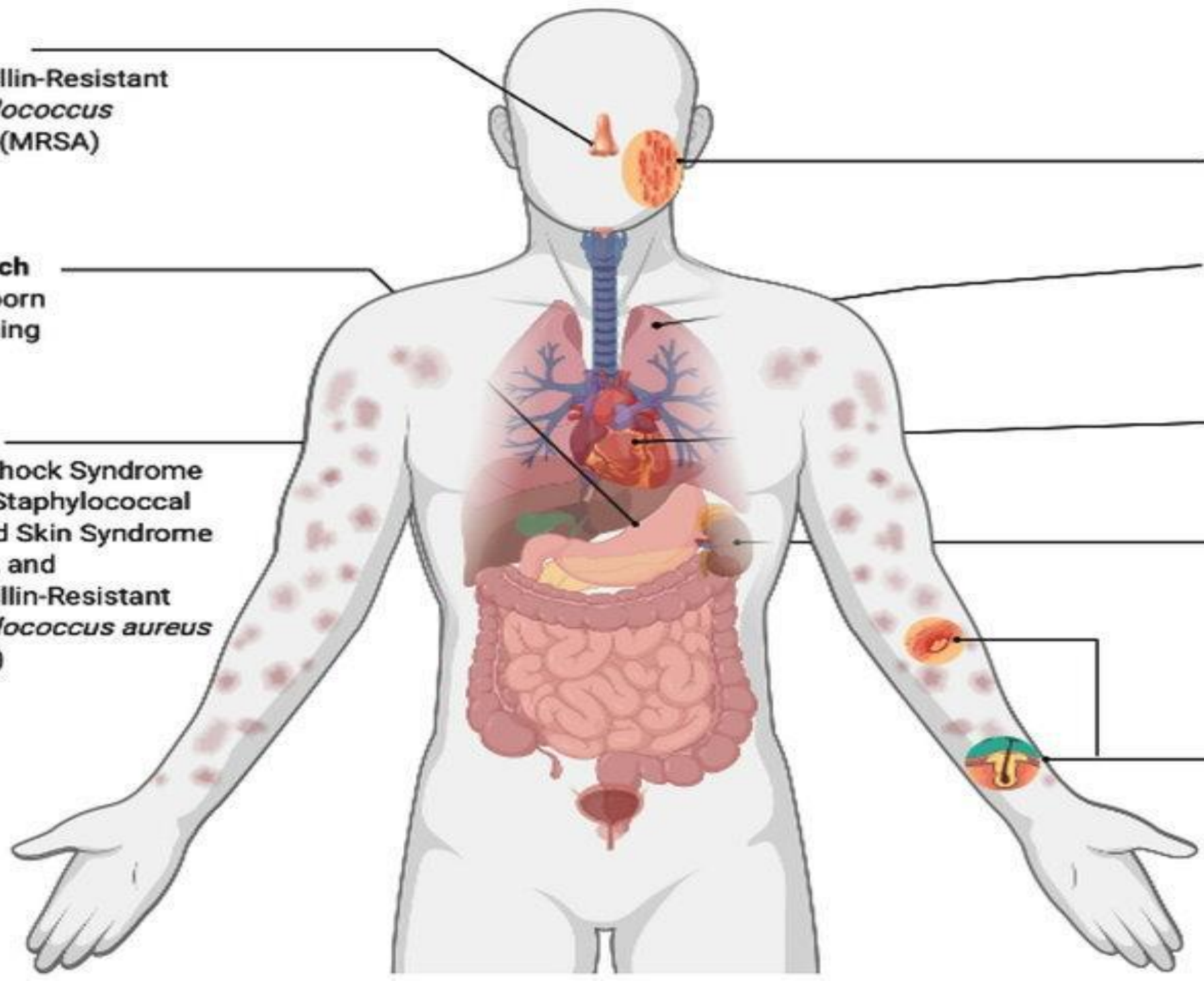
Lungs
Pneumonia

Skin
Toxic Shock Syndrome
(TSS), Staphylococcal
Scalded Skin Syndrome
(SSSS), and
Methicillin-Resistant
Staphylococcus aureus
(MRSA)

Heart
Endocarditis

Kidney
Kidney disease as a
complication of producing
toxins through
Staphylococcal Scalded Skin
Syndrome (SSSS)

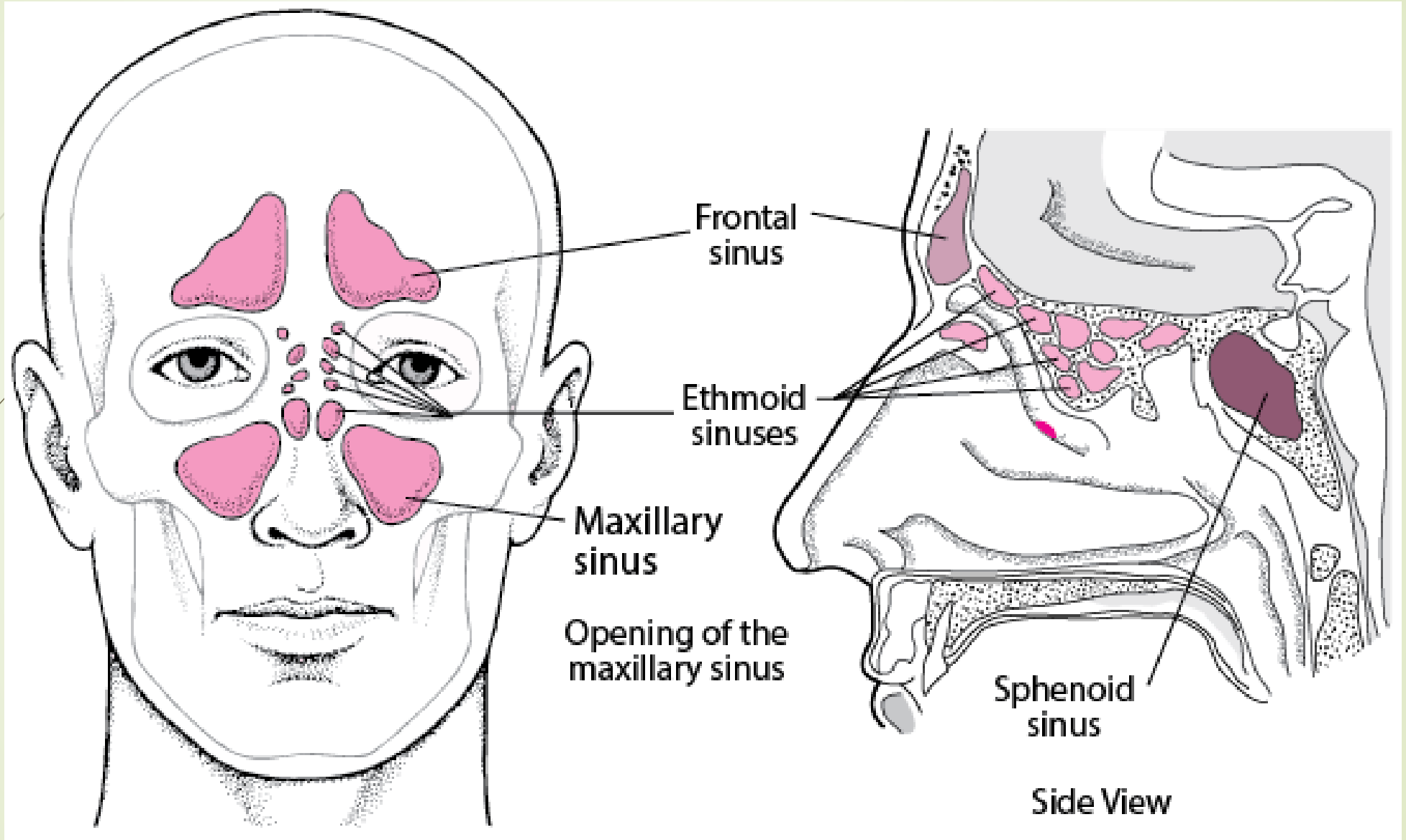
Hair Follicles
Folliculitis

nasal swab for culture

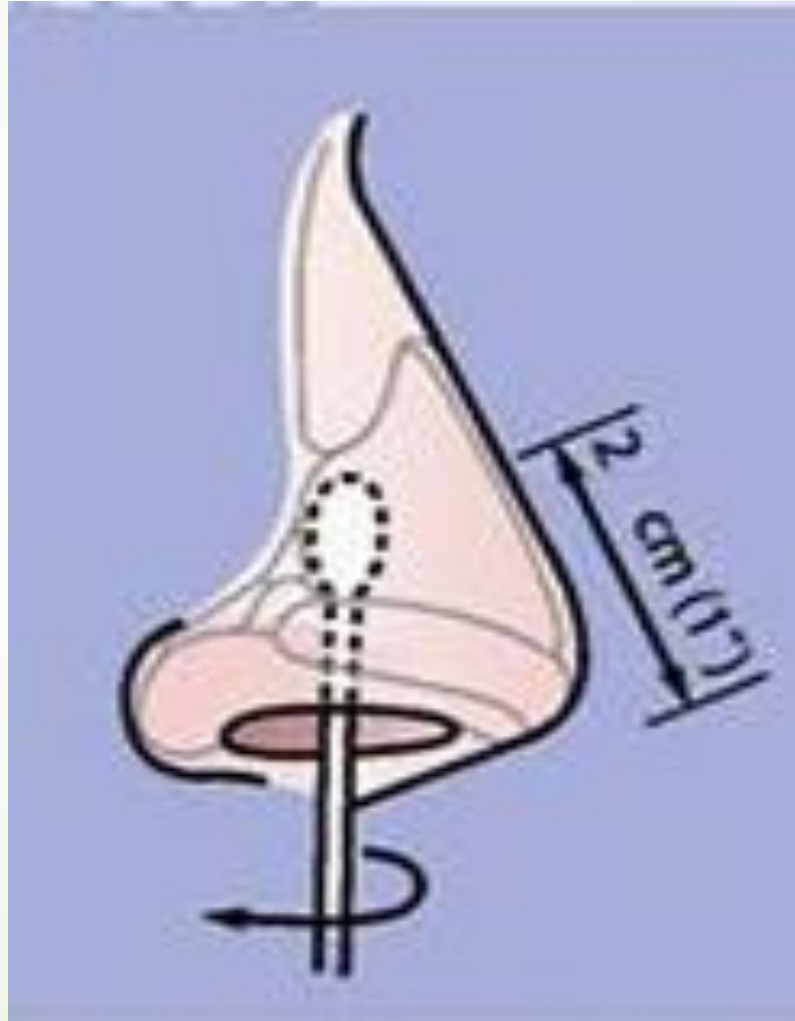
زهبه کننده: سهيلا عباسي

Culture Protocol

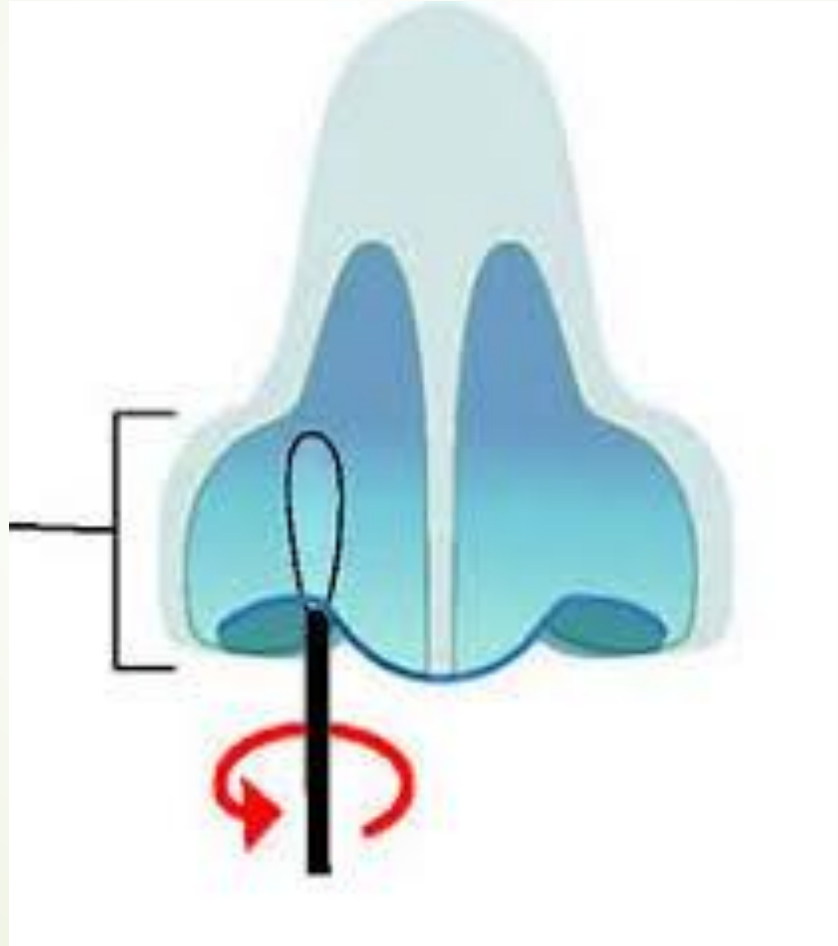
- All patient's nares were cultured preoperatively using the *Oxoid Penicillin Binding Protein Latex* agglutination test before the patient skin was prepped in the operating room.
 - This screening test selects for *S.aureus* and reports both methicillin sensitive and resistant strains
- After the nasal culture was obtained, each patient received an intranasal mupirocin application to each nares
- The mupirocin application was continued every 12 hours until the culture results were available.
 - If the culture returned positive for *S. aureus*, mupirocin was continued for a total of 14 doses
 - If the culture returned negative, mupirocin was stopped

محل دقیق نمونه گیری از بینی

محل دقیق نمونه گیری از بینی

تهیه کننده: سهیلا عباسی

تهیه کننده: سهیلا عباسی

➤ دو ماده شیمیایی سمی و انتخابی که اغلب در محیط های کشت استافیلوکوکس آرنوس به کار می روند، **کلورسدیم و تلوریت پتاسیم** می باشند که از غلظت های مختلف آن استفاده می گردد.

➤ این غلظت ها از مقادیر ۵/۵ درصد تا ۱۰ درصد برای کلورسدیم و از ۰/۰۰۲۵ درصد تا ۰/۰۵ درصد جهت تلوریت پتاسیم متغیر می باشد.

➤ سایر موارد شیمیایی مانند سولفات آمونیوم، اسید سوربیک، گلیسرین، کلرورلیتیوم و پلی میکسین غالباً همراه با کلورسدیم و تلوریت پتاسیم به محیط اضافه می شوند.

➤ سدیم آزید به تنهایی یا همراه با کلورسدیم و نئوماپسین در محیط های کشت انتخابی جهت جداسازی به کار می روند.

➤ محیط های کشت حاوی عوامل انتخابی مشخص با غلظت های مشابه از نظر pH با یکدیگر اختلاف دارند. سایر اختلافاتی که در محیط های کشت وجود دارند مربوط به تجمع و اختلاط عوامل انتخابی و یا تفاوت در ترکیب اشکال تشخیص هستند.

صور تشخیصی اساسی که در محیط کشت جداسازی استافیلوکوکسی از آن ها استفاده می شود شامل موارد زیر می باشند:

1. توانایی استافیلوکوکس آرتوس جهت رشد در حضور غلظت ۷.۵ تا ۱۰ درصد کلروسدیم.
2. توانایی استافیلوکوکس آرتوس جهت رشد در حضور ۰/۰۱ تا ۰/۰۵ درصد تلوریت پتاسیم همراه با ۰/۲ تا ۰/۵ درصد کلرورلیتیوم و ۰/۱۲ تا ۱/۲۶ درصد گلیسین یا ۴۰ میکروگرم در هر میلی لیتر پلی میکسین.
3. توانایی استافیلوکوکس آرتوس جهت احیا تلوریت پتاسیم و ایجاد کلنی های سیاهرنگ
4. شکل کلنی و میکروسکوپی میکروارگانسیم
5. رنگی شدن کلنی های باکتری بر حسب نوع محیط کشت
6. فعالیت کواگولاز و تولید اسید در محیط کشت جامد
7. توانایی استافیلوکوکس آرتوس جهت هیدرولیز تخم مرغ یا DNA
8. جهت تشخیص استافیلوکوکس آرتوس غالبا آزمایش تائیدی که آزمون کواگولاز است مورد استفاده قرار می گیرد.

Baird parker agar

➤ این محیط حاوی کلرورلیتیوم و تلوریت پتاسیم جهت مهار شدن رشد فلور میکروبی همراه می باشد.

➤ در حالیکه مواد دیگر موجود در این محیط کشت مانند پیرووات و گلایسین به طور انتخابی رشد استافیلوکوک ها را تحریک می کند.

➤ کلنی های باکتری استافیلوکوکس هنگامی که بر روی این محیط کدر (کدر به علت موجود بودن زرده تخم مرغ در داخل محیط کشت) رشد می کنند دو خصوصیت مشخص را نشان می دهد.

➤ الف) هاله ها و حلقه های مشخص در نتیجه عمل لیپولیز و پروتئولیز تشکیل خواهد شد (نشان دهنده ی عمل لیپاز باکتری استافیلوکوک).

➤ ب) احیای تلوریت به تلوریوم و ایجاد کلنی های به رنگ سیاه رنگ.

➤ واکنش زرده تخم مرغ و احیاء تلوریت و در نتیجه ایجاد کلنی های سیاه رنگ با هاله شفاف در اطراف خود نشان دهنده رشد باکتری استافیلوکوکس است و بعد از شمارش کلنی های سیاه رنگ مقدار باکتری را در نمونه حساب کنید.

➤ برای اطمینان از جدا شدن باکتری استافیلوکوکس آرتوس اقدام به انجام تست کواگولاز به هر دو روش لامی و لوله ای مطابق با روش ذکر شده در قسمت تست کواگولاز نمایید.

کلنی استافیلوکوکوس بر روی محیط بردپارکر

تهیه کننده: سهیلا عباسی

کلنی استافیلوکوکوس بر روی محیط بردپارکر

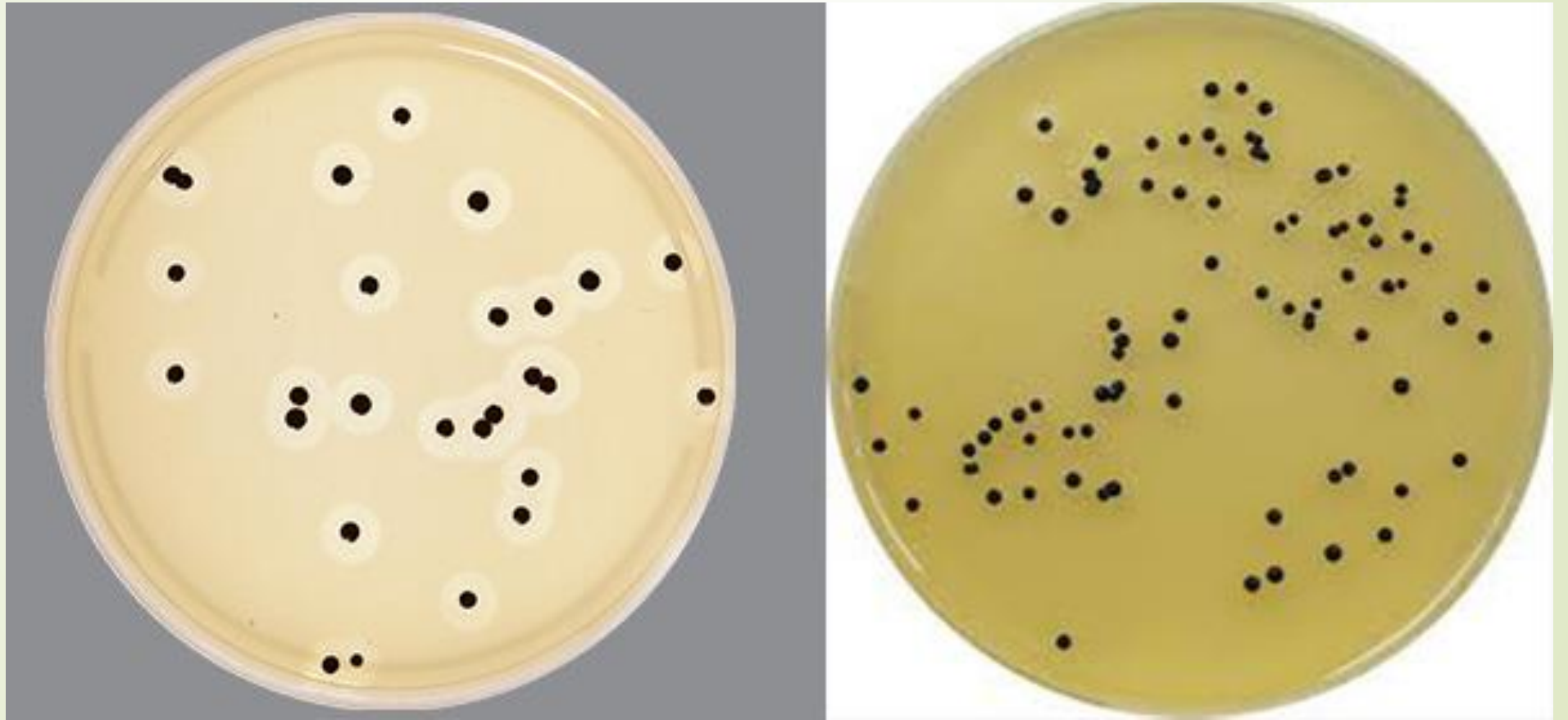
تهیه کننده: سهیلا عباسی

کلنی استافیلوکوکوس بر روی محیط بردپارکر

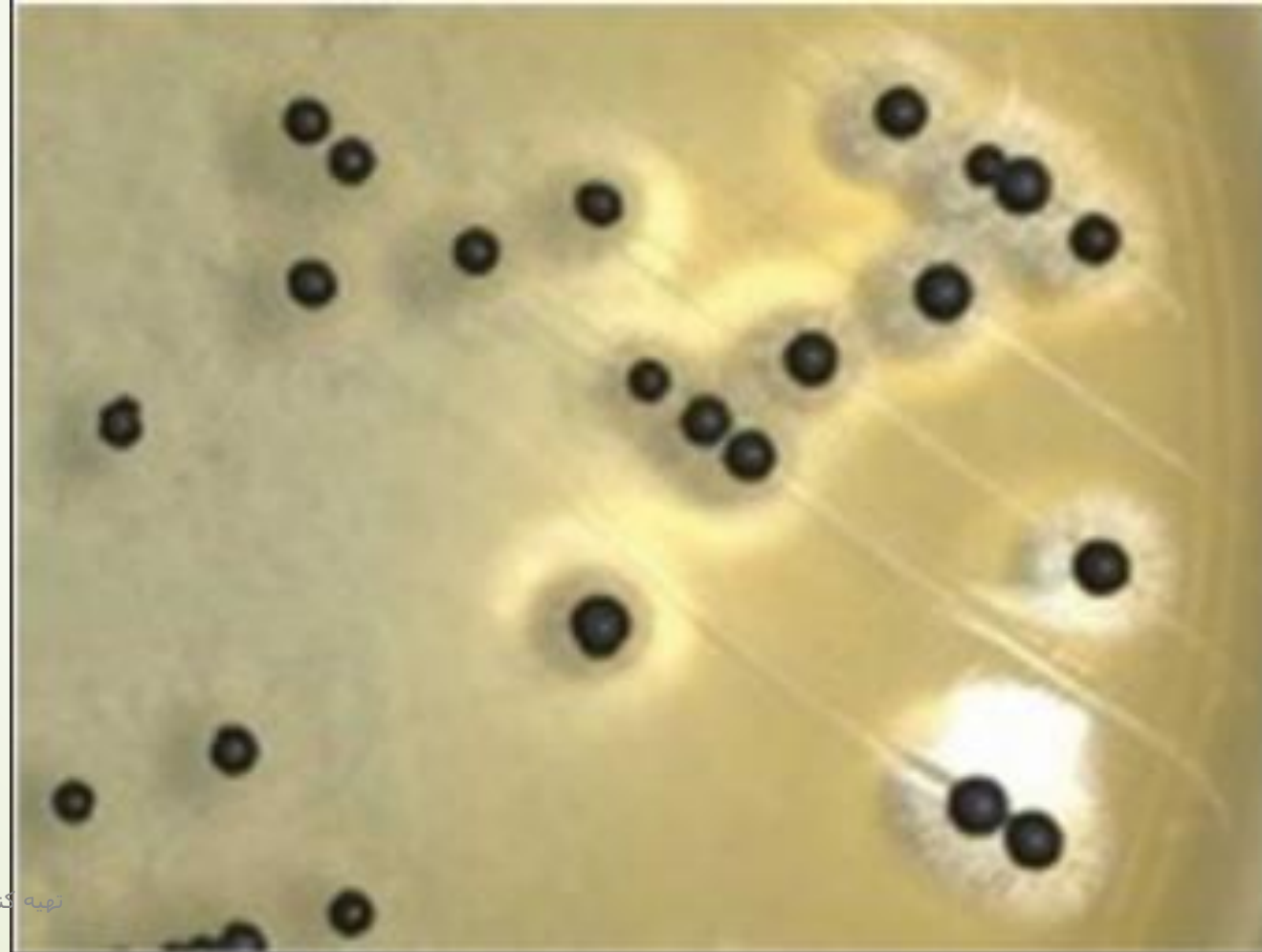
تهیه کننده: سهیلا عباسی

کلنی استافیلوکوکوس بر روی محیط بردپارکر

تهیه کننده: سهیلا عباسی

کلنی استافیلوکوکوس بر روی محیط بردپارکر

زنجیره‌کننده: سهیلا عباسی

➤ در بین جنس های مختلف از کوکسی های گرم مثبت ، ۳ جنس دارای اهمیت بالینی هستند : استافیلوکوکوس ، استرپتوکوکوس و انتروکوکوس.

➤ جنس استافیلوکوکوس در شاخه ی فیرمی کوتس و در خانواده استافیلوکوکاسه قرار دارد. بسیاری از گونه های این جنس جز فلور بوده و اهمیت بالینی ندارند. در این جنس ۵ گونه ی زیر دارای اهمیت بالینی هستند :

➤ استافیلوکوکوس ارئوس (*S.aureus*)

➤ استافیلوکوکوس اپیدرمیدیس (*S.epidermidis*)

➤ استافیلوکوکوس ساپروفیتیکوس (*S.saprophyticus*)

➤ استافیلوکوکوس همولیتیکوس (*S.haemolyticus*)

➤ استافیلوکوکوس لوگدوننسیس (*S.lugdunensis*)

استافیلوکوک ها کوکسی های گرم مثبتی هستند که به صورت تکی ، دیپلوکوک(دوتایی)، تتراد(چهارتایی)، زنجیره های کوتاه، یا بصورت دسته های نامنظم و خوشه ای دیده می شوند.

آرایش خوشه انگوری اغلب مربوط به استافیلوکوک ها است. استافیلوکوک ها معمولا بی هوازی اختیاری هستند اما برخی گونه های آنها بی هوازی مطلق هستند.

فاقد تحرک و فاقد اسپور و معمولا فاقد کپسول هستند. کاتالاز آنها مثبت است و معمولا از این تست برای تمایز استافیلوکوک ها از استرپتوکوک ها که کاتالاز منفی هستند ، استفاده می شود . تست اکسیداز اصلاح شده ، در استافیلوکوک ها معمولا منفی است. تمامی استافیلوکوک ها به خوبی بر روی بلاد آگار رشد می کنند.

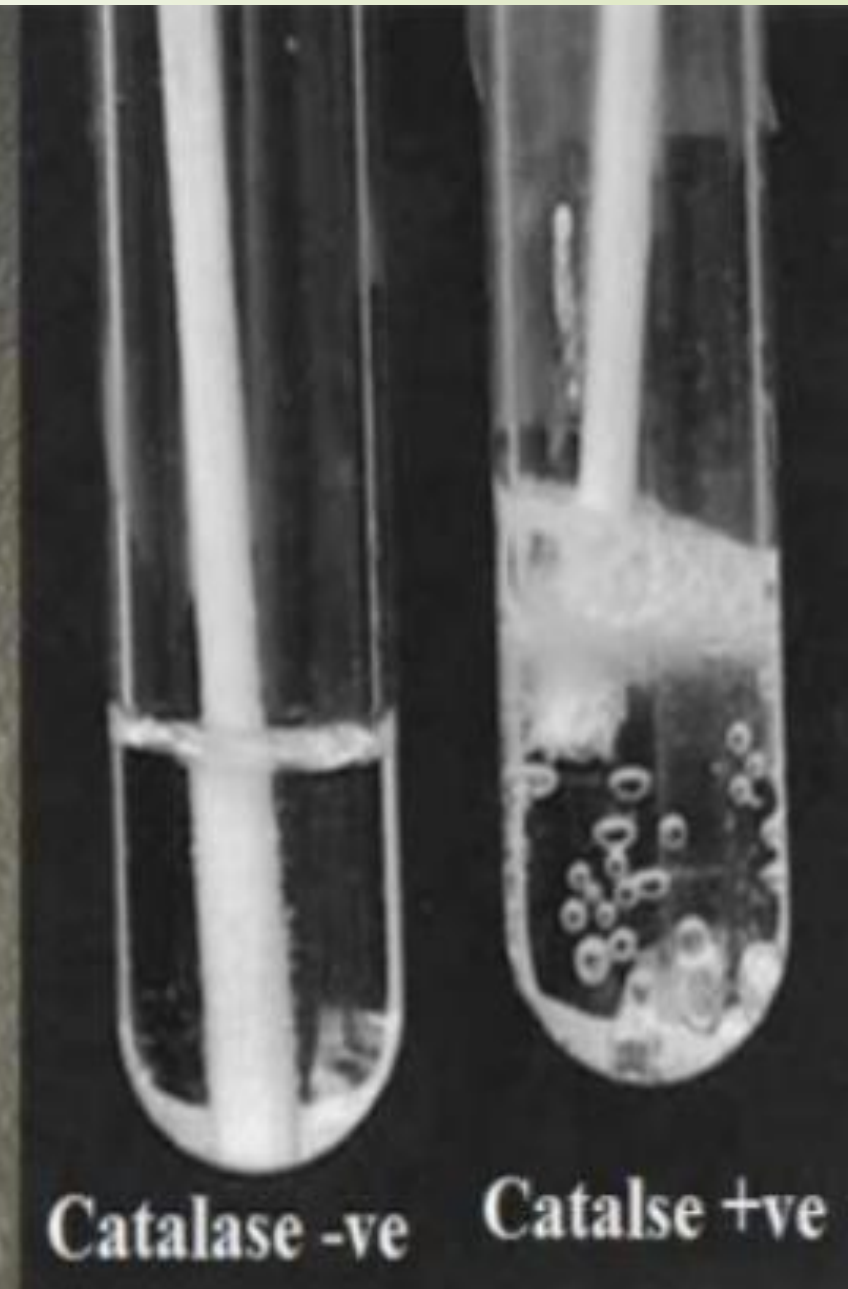
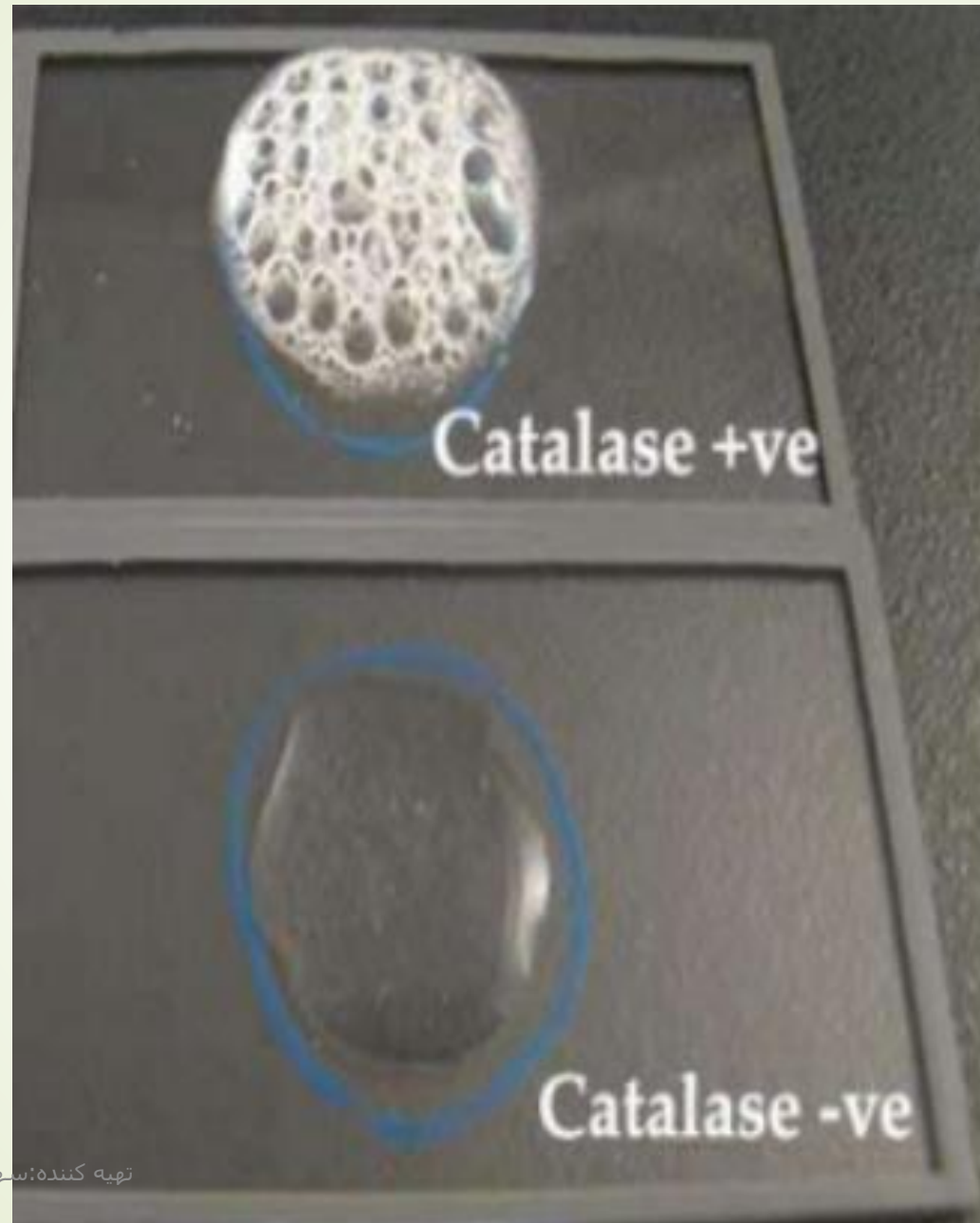
Procedure of catalase test

Tube Method

- Pour 1-2 ml of hydrogen peroxide solution into a test tube.
- Using a sterile wooden stick or a glass rod, take several colonies of the 18 to 24 hours test organism and immerse in the hydrogen peroxide solution.
- Observe for immediate bubbling.

Slide Method

- Use a loop or sterile wooden stick to transfer a small amount of colony growth in the surface of a clean, dry glass slide.
- Place a drop of 3% H_2O_2 in the glass slide.
- Observe for the evolution of oxygen bubbles.

Procedure and Types of Coagulase Test

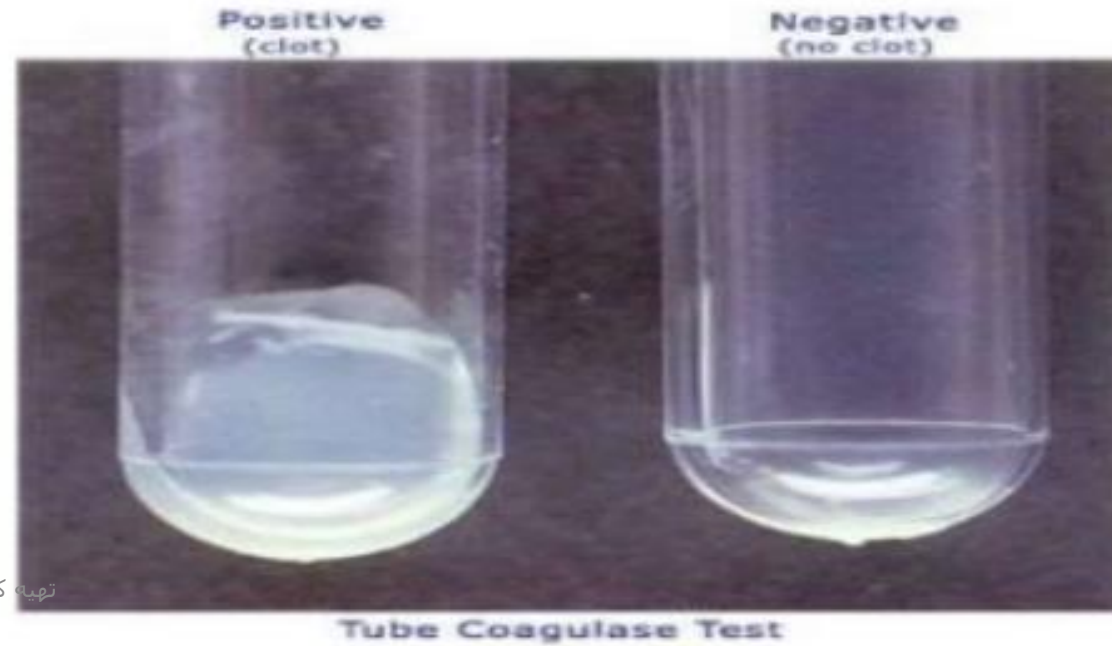
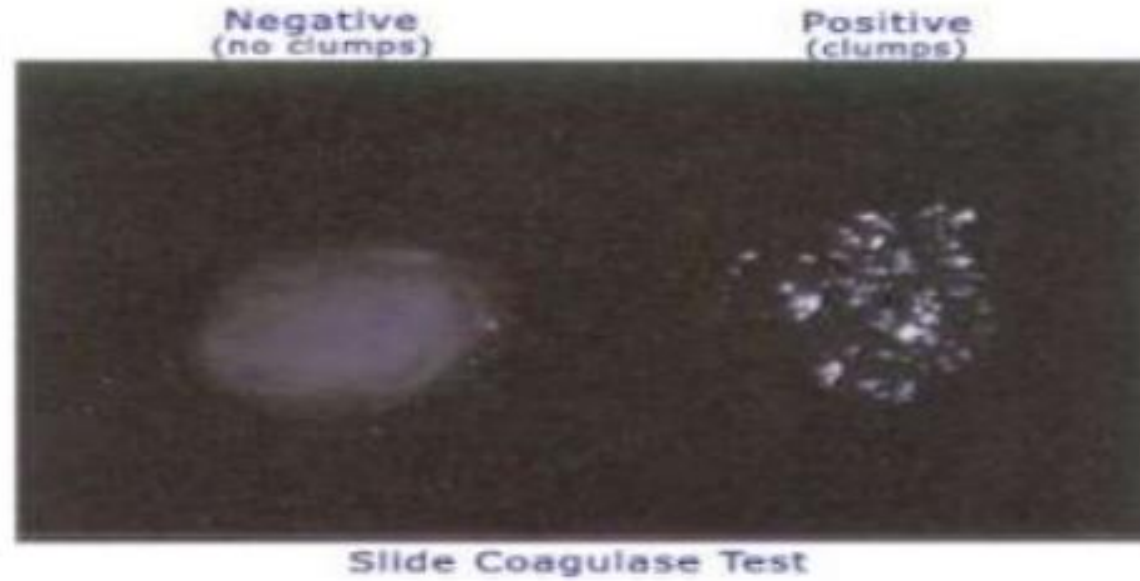
Slide Test (to detect bound coagulase)

- Place a drop of physiological saline on each end of a slide, or on two separate slides.
- With the loop, straight wire or wooden stick, emulsify a portion of the isolated colony in each drop to make two thick suspensions.
- Add a drop of human or rabbit plasma to one of the suspensions, and mix gently.
- Look for clumping of the organisms within 10 seconds.
- No plasma is added to the second suspension to differentiate any granular appearance of the organism from true coagulase clumping.

تهیه کننده: سهیلا عباسی

Tube Test (to detect free coagulase)

- Dilute the plasma 1 in 10 in physiological saline (mix 0.2 ml of plasma with 1.8 ml of saline).
- Take 3 small test tubes and label as T (Test), P (Positive Control) and N (Negative Control). Test is 18-24 hour broth culture, Positive control is 18-24 hr S. aureus broth culture and Negative control is sterile broth.
- Pipette 0.5 ml of the diluted plasma into each tube.
- Add 5 drops (0.1 ml) of the Test organisms to the tube labeled "T", 5 drops of S. aureus culture to the tube labeled "P" and 5 drops of sterile broth to the tube labeled "N".
- 32
- After mixing, incubate the three tubes at 35-37 Degree Celsius.
- Examine for clotting after 1 hours. If no clotting has occurred, examine at 30 minutes intervals for up to 6 hours.

تهیه کننده: سهیلا عباسی

Slide Coagulase

Negative

Positive

Tube Coagulase

Negative

Positive

S. epidermidis
negative control

S. aureus
strain S4

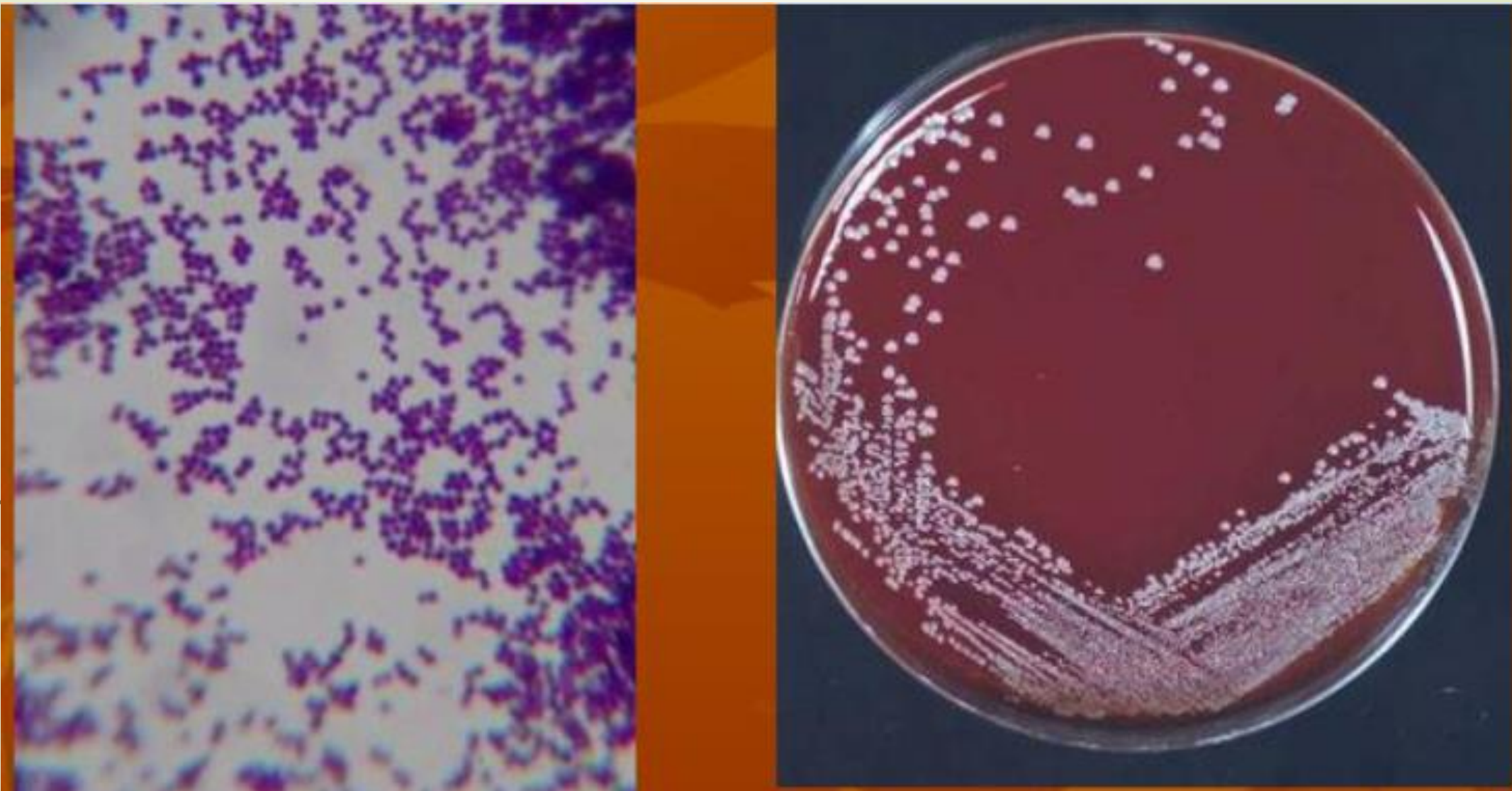
S. aureus
strain S5

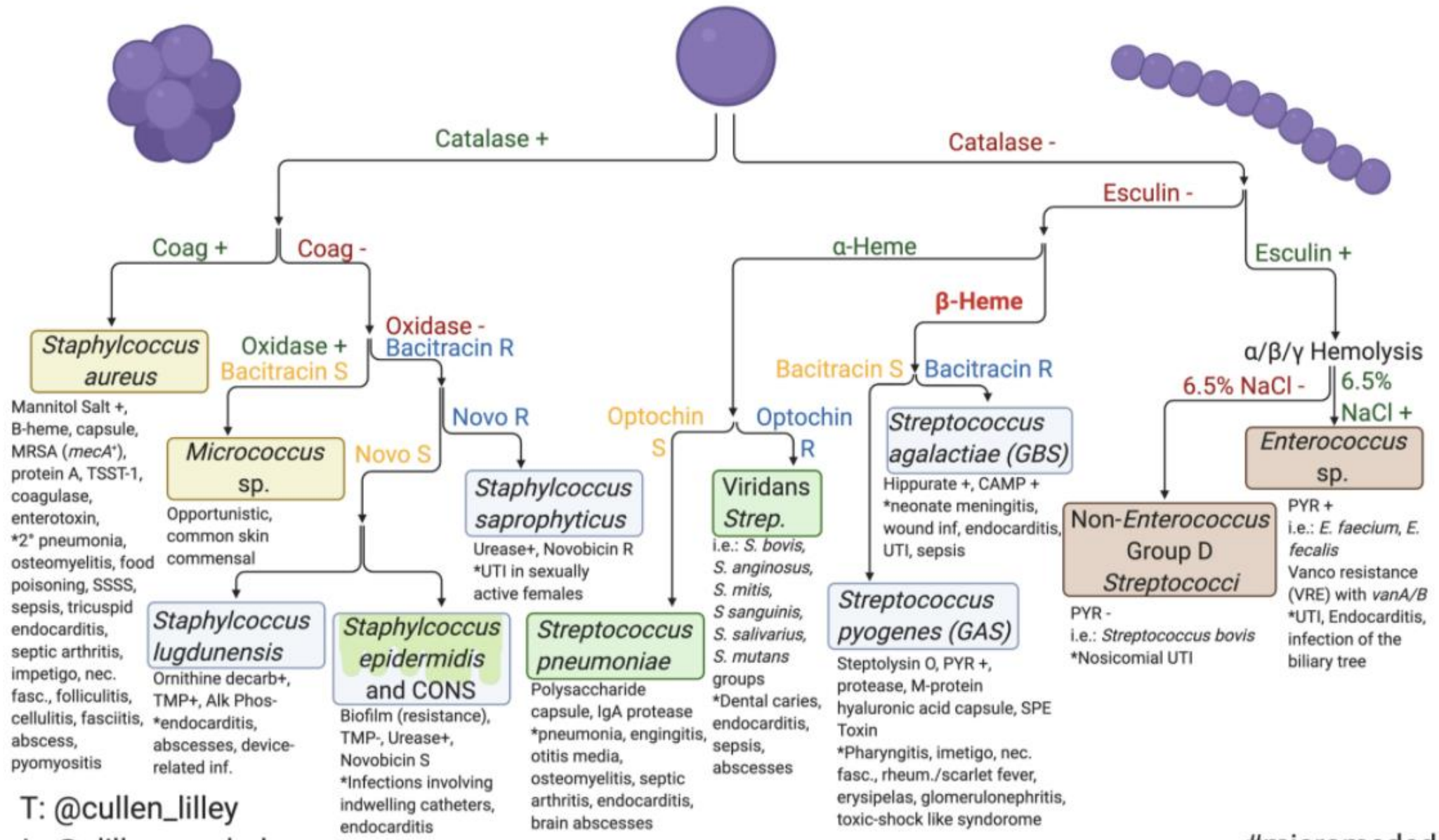
■ **Culture** – specimens are plated on

1. NA - golden yellow colony
2. BA – hemolytic colonies
3. Selective media –
Ludlam's media, Mannitol salt agar (MSA)

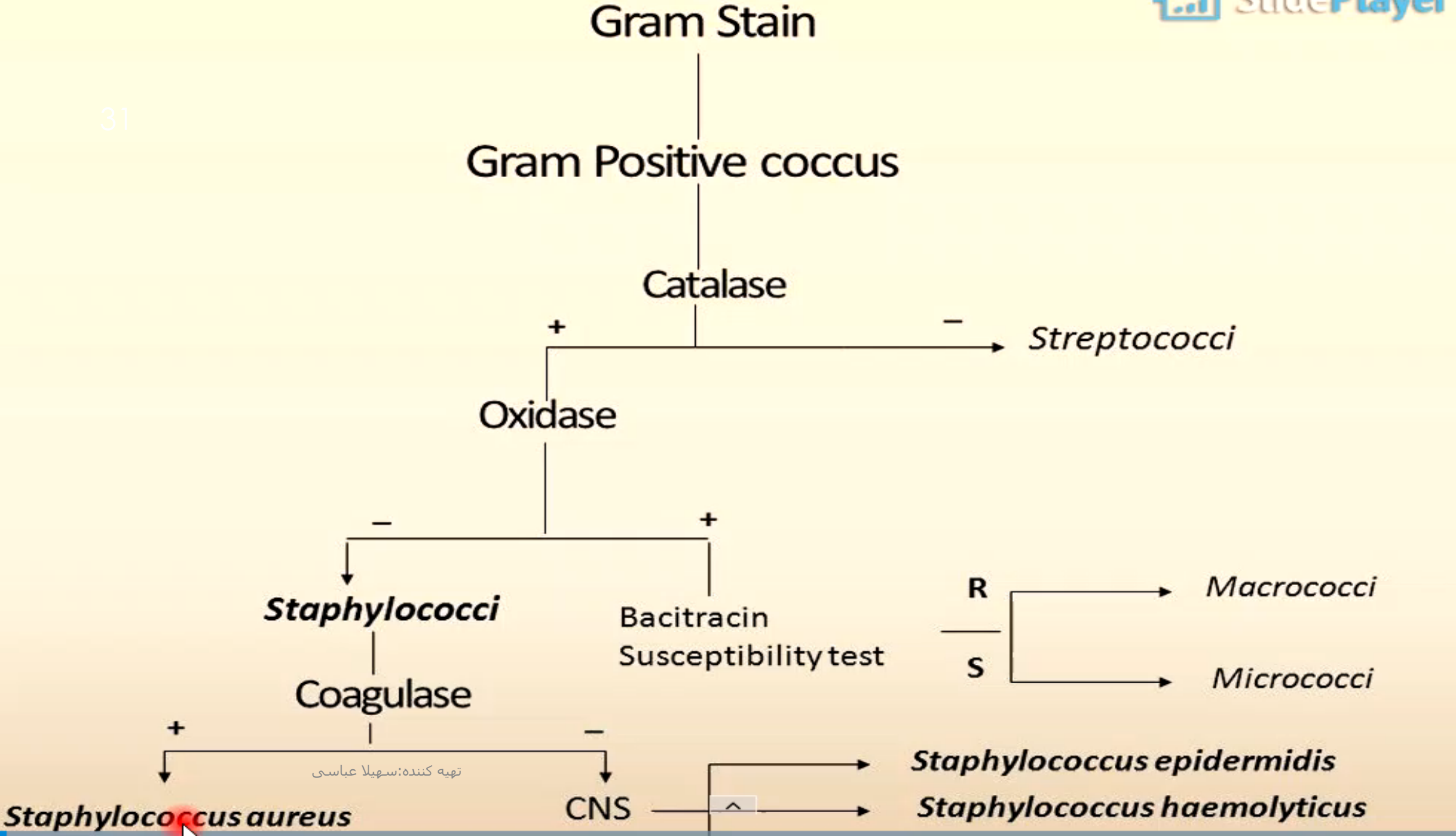

تهیه کننده: سهیلا عباسی

T: @cullen_lilley
I: @clilley_meded

#micromeded

روش شناسایی:

(۱) تمایز استافیلوکوک و استرپتوکوک:

a. تست کاتالاز: با انجام این تست می توان بین کوکسی های کاتالاز مثبت (استافیلوکوک و میکروکوکوس) و کوکسی های کاتالاز منفی (استرپتوکوک و انتروکوک) تمایز قایل شد. برای انجام تست، کلونی باکتری را بر روی یک لام شیشه ای قرار داده و بر روی آن یک قطره محلول پراکسید هیدروژن ۳٪ بریزید. تشکیل بلافاصله حباب های اکسیژن، نشان دهنده این است که باکتری کاتالاز تولید می کند. در صورتی که بعد از ۲۰ ثانیه حبابی تشکیل نشود یا حباب ضعیفی مشاهده شود نتیجه تست را منفی گزارش کنید. ذکر این نکته ضروری است که برای انجام این تست از کلونی های رشد یافته بر روی محیط بلادآگار، به دلیل ایجاد واکنش مثبت کاذب اجتناب کنید.

۲) تمایز استافیلوکوک و میکروکوک :

تمامی کوکسی های گرم مثبت و کاتالاز مثبت جداسازی شده از نمونه های بالینی، استافیلوکوکوس نیستند. جنس میکروکوکوس از نظر خصوصیات موفولوژیکی و کاتالاز، با استافیلوکوک ها مشابهت دارد. میکروکوکها هوازی هستند در حالیکه استافیلوکوکها بی هوازی اختیاری هستند. میکروکوکها آرایش جفتی، تتراد و خوشه های نامنظم دارند و جز فلور پوست، غشاهای مخاطی و ناحیه حلق-دهان (oropharynx) می باشند. میکروکوک ها اغلب به عنوان آلوده کننده نمونه بالینی در نظر گرفته می شوند و تنها در افراد دارای نقص سیستم ایمنی می توانند عفونت ایجاد کنند. بیشترین گونه جداسازی شونده، میکروکوکوس لوتئوس (*Micrococcus luteus*) است که دارای کلونی های زرد لیموئی روشن است. این باکتری در موارد نادر در اندوکاردیت، مننژیت، پنومونی و آرتریت چرکی (التهاب مفاصل چرکی) نقش دارد. برای تمایز میکروکوکها از استافیلوکوکها می توان از تست های زیر استفاده کرد:

(a) تست اکسیداز اصلاح شده یا تست میکروداز: (Modified oxidase test- Microdase test)

این تست تنها برای کوکسی های گرم مثبت و کاتالاز مثبت است. در واقع تست اکسیدازی که برای میکروکوکوس و استافیلوکوکوس به کار میرود، یک تست اکسیداز تغییر یافته است. در این تست، معرف اکسیداز (ترامتیل-پارا-فنیلن-دی-آمین دی هیدروکلراید) را در دی متیل سولفوکسید (DMSO) حل میکنند. این کار باعث میشود معرف اکسیداز راحتتر از دیواره عبور کند و وارد سلول شود. روش انجام این تست مشابه تست اکسیداز معمولی است. برای این کار مقداری از کلونی باکتری را بر روی دیسک میکروداز می کشند. تشکیل رنگ آبی-ارغوانی در عرض ۳۰ ثانیه نشان دهنده مثبت بودن تست است. رنگ ارغوانی در نتیجه تشکیل اندوفنول حاصل از اکسیداسیون معرف اکسیداز می باشد.

(b) تست حساسیت به باسیتراسین: (Susceptibility to bacitracin)

باسیتراسین یک آنتی بیوتیک تولید شده توسط باسیلوس سوبتیلیس است. حساسیت به آن می تواند توسط دیسک های حاوی ۰,۰۴ واحد باسیتراسین تعیین شود. دیسک به آرامی بر روی سطح بلاداگار تلقیح شده با باکتری مورد نظر، فشار داده می شود. سپس پلیت به صورت شبانه انکوبه می شود. در صورتی که قطر هاله مهاری بیش از ۱۰ میلی متر باشد (≥ 10 mm) باکتری به آن حساس است. استافیلوکوک ها به این آنزیم مقاوم ولی میکروکوکها نسبت به آن حساس اند. این تست همچنین می تواند برای تمایز استرپتوکوکوس پیورنز (*Streptococcus pyogenes*) از دیگر استرپتوکوک های بتاهمولیتیک به کار رود.

C) تست حساسیت به لیزوستافین: (Lysostaphin susceptibility tube test)

لیزوستافین آنزیمی است که دیواره سلولی استافیلوکوکی (پل های عرضی پنتاگلایسینی) را تخریب کرده و باعث لیز سلول های استافیلوکوکی می شود اما میکروکوکها به این آنزیم مقاوم هستند. همچنین برخی از استافیلوکوکها (مانند استاف ارنوس و برخی استافیلوکوکهای کوآگولاز منفی) نسبت به دیگر استافیلوکوکها (همچون استاف همولیتیکوس و استاف ساپروفیتیکوس) به لیزوستافین حساس ترند. برای انجام این تست، سوسپانسیون غلیظی از ارگانیزم موردنظر را در سالیین استریل تهیه کرده و به آن محلول لیزوستافین افزوده می شود. سپس لوله را انکوبه می کنیم. شفاف شدن سوسپانسیون نسبت به لوله کنترل، نشان دهنده حساسیت به لیزوستافین است.

(d) تست حساسیت به فوازولیدون: (Susceptibility to furazolidone)

فوازولیدون یک عامل ضد میکروبی است. حساسیت به فوازولیدون توسط دیسک های حاوی $100 \mu\text{g}$ فوازولیدون تعیین می شود. استافیلوکوکها به فوازولیدون حساس هستند و قطر هاله ای بیش از ۱۵ میلی متر تولید می کنند ($\geq 15 \text{ mm}$). در حالی که میکروکوکها نسبت به آن مقاوم هستند و تنها قطر هاله کوچکی حداکثر تا ۹ میلی متر اطراف کلنی آنها مشاهده می شود.

با سپاس از توجه شما
در ستم من! یار من سپهر

تهیه کننده: سهیلا عباسی